

Az odesszai pártdelegáció látogatása Tiszaszigeten

Az odesszai vendégek a tsz szarvasmarhatelepét is megtekintették. (Fotó: Enyedi Z.)

A nagyüzemi mezőgazdasági termelés, a Tisza-Maros-szög Termelőszövetkezet munkájának tapasztalatait tanulmányozták pénteken az odesszai pártdelegáció tagjai. A szövetkezet tiszaszigeti irodaháza előtt Nieszner Ferenc elnök, Márton Nándor, a pártszervezet titkára és Molnár Imre főagronómus fogadták az N. K. Kiricsenkónak, az SZKP Központi Bizottsága tagjának, az Odessza területi pártbizottság első titkárának vezetésével megyénkben tartózkodó küldöttséget és a kíséretükben levő dr. Komócsin Mihályt, a megyei pártbizottság első titkárát, Török Józsefet, a szegedi városi pártbizottság első titkárát és Papp Gyulát, a szegedi városi tanács elnökét.

A szövetkezeti gazdálkodás elmúlt évi eredményeiről, a négy szomszédos községben lakó szövetkezeti tagok munkájának szervezéséről, az állattenyésztés különböző ágazatainak, valamint a kertészeti üzemág feladatairól, termelési tapasztalatairól Nieszner Ferenc elnök adott részletes tájékoztatót és válaszolt a vendégek kérdéseire. Az odesszai delegáció tagjai a megyei és szegedi párt-, tanácsi vezetők társaságában megtekintette a szövetkezet állattenyésztési telepét és kertészeti üvegházait. Ezt követően szakmai tapasztalatcsere bontakozott ki az irodaház tanácstermében. N. K. Kiricsenko elismeréssel szölte a látottakról és a tiszaszigeti eredményeket összevetve az Odessza területi kolhozoknak elért termelési sikerekkel, módszerekkel, hangsúlyozta, nagyon fontosnak tartja, hogy a szakemberek kölcsönösen megismerhessék a Csongrád megyei és az Odessza területi mezőgazdasági termelés technikáját,

technológiáját, termelési tapasztalatait. Ha a jó módszereket hasznosítják, még szebb eredmények szülehetnek.

Az odesszai vendégek ma szombaton, a kora reggeli órákban Budapestre utaznak, és az esti órákban indulnak vissza a Szovjetunióba.

Elutazott a jugoszláv és a lengyel küldöttség

A testvérmegyei kapcsolatok keretében dr. Tadeusz Czechowicz-val, a LEMP Lódz vajdasági jogú városi bizottsága titkárával az élen néhány napig háromtagú lengyel küldöttség tartózkodott Csongrád megyében. A küldöttség tegnap a fővárosba utazott, ahol a delegációt a déli órákban az MSZMP Központi Bizottsága székházában fogadta Győri Imre, a Központi Bizottság titkára. Az esti órákban a Feriegyi repülőtérén dr. Koncz János, a megyei párt-

bizottság titkára búcsúztatta vendégeinket. Tegnap hazautazott Csongrád megyéből az a jugoszláv delegáció is, amely Marko Gyuricsin, a Vajdasági Kommunista Szövetség tartományi bizottsága elnökségi tagjával az élen részt vett a Magyar Tanácskötársaság 60. évfordulója megyei ünnepségein. A jugoszláv delegációt a röszkei határátkelőhelyen dr. Agoston József, a megyei párt-végrehajtóbizottság tagja, az SZMT vezető titkára búcsúztatta.

A „Kell a jó könyv '77” olvasópályázat záróünnepsége

Az utóbbi két esztendőben 74 714 olvasó adott be 6-6 pályázati lapot a „Kell a jó könyv '77” olvasópályázatra, s közülük 42 844-en valamennyi kérdésére helyesen válaszoltak — jelentette be Boros Sándor kulturális miniszterhelyettes pénteken a Szovjet Kultúra és Tudomány Házában. Az MSZBT és a Kulturális Minisztérium több mint 20 más állami és társadalmi szervvel együtt meghirdetett pályázatának záróünnepségén sorsolták ki a fődíjakat is.

A miniszterhelyettes értékelte a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója tiszteletére 1977 szeptemberében indított országos vetélkedés eredményeit. A könyvtárak tapasztalatai szerint több mint 150 ezren kapcsolódtak be az orosz és a szovjet irodalmat népszerűsítő játékos vetélkedőbe. A könyvkiadók az utóbbi két évben 31 pályázati könyvet adtak ki első vagy új kiadásban, s a 950 ezer példány egytől egyig elfogyott.

Csapatzászló-adományozási ünnepség

A Tanácskötársaság kikiáltásának 60. évfordulója alkalmából a Közlekedési és Művelődési Vállalat csapatzászló adományozott a Vörösi Csillag Eremrenddel kitüntetett belügyminisztériumi Kun Béla zászlós- és tiszthelyettesképző iskolának. A csapatzászló-adományozási ünnepséget pénteken a MOM Szakasits Árpád Művelődési Házában tartották meg. Elhangzott a Himnusz, majd a belügyminiszter elnökének a tanácskötársaság után Homoki József, a Közlekedési és Művelődési Vállalat vezérigazgatója

mondott beszédet. A vállalat munkáskollektívája nevében átnyújtotta a csapatzászlót Szabó Imre alezredesnek, az iskola parancsnokának. A lobogóra a Belügyminisztérium, az iskola és a vállalat képviselői emlékszalagot kötöttek. A belügyminisztérium nevében Kamara János vezérőrnagy, belügyminisztériumi államtitkár köszöntötte a zászlós- és tiszthelyettesképző iskola tanárait, hallgatóit. Az ünnepségen megjelent Kun Ágnes, a Tanácskötársaság kienkelkedő vezetőjének lánya. (MTI)

Víztároló

Épül a második víztároló nedence a Gellérthegyen. Az elmúlt év májusában készült el a gellérthegyi víztároló első, negyven ezer köbméteres medencéje. A Melyéptől Vállalat dolgozó most a második, hasonló méretű medencét építi.

Állattenyésztés

Programozott takarmányozással egy év alatt hárommillió forinttal csökkentette állattenyésztésének költségét a székesfehérvári Kossuth Tsz. Ezt a fajlagos takarmányfelhasználás csökkenté-

Filozófálgató ismerősöm mondta: ma-napság mintha szegénylenek az emberek, ha szeretnek, s ha szeretnék, hogy szerethessenek. Pedig, amíg világ a világ és ember él a földön, akár titkoljuk, akár letagadjuk: csecsemőkortól agastyán korunkig vágyunk a szeretetre. Nem divat erről beszélni, arról azonban annál inkább, főként az idősebbek körében, hogy elfáult a mai fiatalság.

Gimnazista lányokkal beszélgettem a mi-nap. Érzelemszegénynek álcázott életünk részeseként, meg kell vallanom, csodálattal és érzékenyülve hallgattam őket, a tizenöt, tizenhat éveseket. A radnótisták, Simon Zsuzsa és Bartos Andrea, a II. E-t képviselték, a többi lányt, akik mint ifjú vöröskeresztesek, idős emberek boldogítását tűzték ki célul. Nincsenek híján romantikus hajlamoknak sem: az indián-lakta közép-amerikai félsziget neve után Yukatánnak nevezték el maguk alakította, önálló együttesüket. Énekes, táncos, vers- és prózamondó egyaránt akad közöttük. A kis „szintársulat” pedig — tanári irányítás nélkül — rendre új műsorral készül, amellyel szociális otthonok, öregek napközi otthonainak lakóit szórakoztatják. Jártak már többször is Petőfitelepen, a Dáni utcai és a felsővárosi otthonban. Téli-ün-nepséget, karácsonyt, farsangot már el se tudnak képzelni nélkülük. És hogy mit jelentenek a lányoknak ezek a találkozások? „Olyan drágák” — mesélik — „amikor örülnek, táncra is perdülnek velünk. Van, aki csak a lányáról mesél, aztán kiderül, hogy 8 éve nem látta. Mi is meghatódtunk, amikor Edina elszavalta a Katona fiannak című verset, és mindenkinek könnyes lett a szeme. Az egyik néni meg átvette a stílusunkat: milyen klassz csajok vagy-tok, kár, hogy rajtam így eltelt az idő. Van, aki csak szorongatja a kezünket, si-mogatja, mert olyan jó meleg...”

Bevallom, a lányok önkéntessége, őszin-te szándéka tetszik a legjobban. Az, hogy tanári utasítás nélkül, elismeréshajhászó számítógésszel nélkül, pusztán az örömadás lényegéért teszik, amit tesznek. És ha a Vöröskereszthez tartozásuk készítette őket erre, máris bebizonyosodott az ifjúsági alap-szervezetek létrehozásának helyessége. (Az igazság kedvéért meg kell említeni, hogy számos egyéb, a Vöröskereszt jellegének

megfelelő célkitűzést is megvalósítanak a gyerekek, megfelelő irányítással.)

Ellátogattam a Tömörkény gimnáziumba is, ahol — mint az igazgatótól megtudtam — 56 évvel ezelőtt a város iskolái közül először alakult Vöröskereszt-szervezet. Az újonnan megszervezett jelenleginek Seres Zsuzsa III. E osztályos tanuló a titkára. Felelősségteljesen, hozzáértően beszélt az elsősegélynyújtó tanfolyamokról, a nagy-lányok iskolájáról, a házi versenyekről, va-lami bájos egyszerűséggel, fals lelkesedés-től mentesen. Elhittem neki, hogy érdekli őket az egészséges élet, az elsősegélynyúj-tás, a majdani családi élet, a betegápolás. Nemcsak azért, mert egészségügyi szakkö-zépiszkolásként is tanulniuk kell mindezt. Fő érdemük, hogy a fiatalabbak: Csonka Erika, Ökrös Erzs, Siflis Teri is szereti az embereket. Ezért is vállalják idős, egye-dülálló pedagógusok támogatását, patro-nálnak ők is szociális otthonokat, óvodá-kat. A III. osztályos Sella Zsuzsának pe-dig életre szóló élmény lehetett, hogy har-madmagával 6. osztályos gyerekeket taní-tott a házi betegápolás tudományára a si-ketek és nagyothallók iskolájában. „Igazán öröm volt, amikor rájöttünk, hogy a lassú, tagolt beszédet megértik a gyerekek. Jó néhány, jelekkel kifejezett szóval pedig ők ismertették meg bennünket. Valósággal összehaverkodtunk a tanfolyam végére. Később az utcán összetalálkoztam egy kis-fiúval, odaszaladt hozzám... Olyan jó ér-zés volt.”

Jó érzés adni és kapni — erre jönnek rá maguk a gyerekkorból épp hogy kikacsingató fiatalok, ha módjuk-ban áll adni is. Ha az elfogadás öröme mellett idejekorán megismerik és értéke-lik magukban és másokban egyaránt — az önzetlenséget.

Az iskolai Vöröskereszt-alapszervezetek nemcsak az egészséges életmódra nevelés-ben jeleskedhetnek. Segítségét nyújthat-nak ahhoz is, hogy fölébredjen a fiatalok-ban az egymásra utaltság érzése, s mind-az, amit ma a humanitás fogalmán ér-tünk. S ha ápolgatjuk őszinte emberszere-tüket, talán később sem válnak cinikus, érzelmeiket szegélylő felnőttekké.

Chikán Ágnes

Kettős érdekelttség a közületi szállításban

Hogy van-e közvetlen ösz-szefüggés a hatékony gaz-dálkodás és aközött, hogy naponta hány órát állnak „tétlenül” vagy éppenséggel futnak, de üresen a közüle-ti tulajdonban levő gépjár-művek? — a kérdésre adan-dó válasz könnyen megfo-galmazható. A növekvő szállítási feladatok a termelés növekedéséből következnek, a cél tehát nyilvánvalóan népgazdasági érdek is: az áru minél gyorsabb eljuttatása a megrendelőhöz, a le-hető legrövidebb úton, és a szükségesnél nem nagyobb teherbírási szállítójárművel. Vagyis: saját járműparkja teljesítőképességének meg-felelő kihasználása érdeke — kellene, hogy az legyen! — minden gazdálkodó szer-vezetnek.

Igy van-e a valóságban is? Ennek vizsgálatára elő-ször 1977-ben vállalkozott a Csongrád megyei Népi En-ellenőrzési Bizottság, majd akkori vizsgálati tapasztala-tai érvényességét, javaslatai hatását ellenőrizte 1979-ben. A NEB vizsgálati jelentésé-ben foglaltak és a munkabi-zottság vezetőjével, dr. Be-nedek Tiborral folytatott be-szélgetés alapján megállá-pítható: a nagyüzemi mód-szerekben rejlő szervezési lehetőségeket a gépjármű-vek közületi üzemben tartói még mindig nem használják

ki kellőképpen. Nem érte meg, vagy éppenséggel fél-reértve a KPM 1975-ben ki-adott rendeletét, a vizgá-latba bevont vállalatok, szö-vevények jó részében a szükségesnél több teherautó, személyszállító jármű van, erre utalnak például az 1978-as esztendőről készült kimutatások. Az egyik Sze-ged környéki község terme-lőszövetkezetében mindössze 22,2 százalékos volt a jár-műpark kihasználási foka, s az ésszerűbben szervező gazdaságok sem érik el az 50-60 százalékot.

Adódnak persze olyan helyzetek, amelyek arra készítik a szállítási felelő-söket, hogy egyetlen alkat-résztért az ország legtávo-labbi helységébe küldjenek tehergépkocsit, s a gyors-ság ilyenkor általában meg is térül. Ám az esetek többségében nem ilyen kényszer-ítő okból, hanem kényel-mességből, szervezatlensé-gből, az előrelátás hiányá-ból adódik, hogy oda- vagy visszaútnak üresen, hasz-nos terhelés nélkül futnak a járművek. Több mint kétezer, Csongrád megyé-ben üzemeltetett járműre érvényes hát a NEB megállá-pítása: a vállalatok önállósá-gát nem sértendő, ha a Vo-lán Tröszt számítógépes fu-varbankjának mintájára a közületek számára is meg-szerveznék az áruszállítást koordináló központot.

A meglevő járműkapaci-tás ésszerűbb kihasználását azonban nem csupán a szer-vezési hiányosságok akadá-vozzák. Még nem ösztön-zik mindenütt kellően a szállítást irányítókat és a gépjárművezetőket. Például az autóbusszvezetők foglal-

koztatásánál jelentősek még a munkaidő tartalékai. A NEB utóvizsgálata feltár-t néhány követendő példát is: a Szegedi Építő Szövetkezet az árbevétel 5-5 százalékát jutalékként kifizeti a pótfu-var szervezőjének és a gép-kocsivezetőnek; a DELEP, a CSOMIEP és a KSZV az autóbusszvezetőknek munka-gepeken, tehergépjárműve-ken biztosít elfoglaltságot a munkásszállításon túli idő-ben. Azt is felismerték már több szegedi vállalatnál, szö-vevényeknél, hogy az autó-buszok hétvégeken bérbe adhatók — idegenforgalmi célokra.

A közúton szállított áruk védelmét, a forgalombizton-sági követelmények érvé-nyesítését a jól szervezett ellenőrzés is segítheti. Fe-ketefuvarra, ittas vezetésre, bértszalásra a hatékony el-le-őrző szervezettől rend-el-kező vállalatoknál nincs is példa. E téren örvendtes fejlődést észleltek a népi ellenőrök.

A szállítási előadók és gépjárművezetőket ösztön-ző bérrendszer, a céltudatosabb szervezés, a munkaidő-tartalékok feltárása azonban kevés ahhoz, hogy a közületi járműpark megfelelően ren-deltetésű legyen. Az illetékes tényleges vezetőinek is kellene segíteniük abban, hogy IFA-teherautók tucatjai ne áll-janak a javítóműhelyekben hónapokig — alkatrészhány-miatt. Vagy abban, a vál-lalatok tipizálási szándékai meg is valósulhassanak, hogy például ne ZIL-eket kelljen százötven kilométer-re sóderéztől küldeni, mert az ráfizetéses a vállalatnak. Tehát a népgazdaságnak is.

Pálty Katalin